

naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg turde give den ærede Minister denne Bemyndigelse til at varetage det Hensyn, at ikke nogen enkelt Landsdel bliver overlæst med Arbejde, svarer jeg ja. Jeg tvivler intet Øjeblik paa, at den højtærede Indenrigsminister og enhver anden Indenrigsminister vil tage skyldigt Hensyn til, at ingen Egn bliver paa den Maade overlæst saaledes, at Arbejdsforholdene skulde lide derunder. Altsaa i den Henseende har jeg ingen Betænkelse; men der er en anden Side, ved Hensyn til hvilken jeg ganske vist har Betænkelse, og den er, at man overlader til den højtærede Minister at vælge mellem de Jærnbaner, her er foreslaaede; man udsætter sig da eventuelt for — jeg siger ikke den højtærede Minister derfor, men man kunde jo tænke sig, at man vilde kunne frygte derfor — at denne Minister eller en anden Minister vilde f. Eks. tage politiske Hensyn ved Valget af de Baner, som han vilde sætte i første Række, og de Baner, han vilde sætte i anden Række. Det ærede Medlem for Ringkjøbing ser jo imidlertid meget godt, og ærede Medlemmer ville ogsaa lægge Mærke til, at over for det Spørgsmaal, som jeg kunde tænke mig, man havde nogen Betænkelse ved, over for det Spørgsmaal løser det ærede Medlems Forslag aldeles intet mere, end hvad der alt staar i Loven, saa det er ud fra dette Synspunkt, jeg anser Forslaget for uheldigstgørende. Jeg gaar ganske rigtig ud fra, at jeg mener, der bør finde en Fordeling af Arbejdet Sted, baade med Hensyn til Tid og Rum og med Hensyn til Valget af de Baner, der skulde komme i 1ste og 2den Række, men naar jeg ikke desto mindre tilraader det høje Ting at lade dette Lovforslag gaa over i det andet Ting i den Form, som det vil faa, naar det ærede Medlems Endringsforslag er forkastet, og altsaa udsætter os for den eventuelle Fare, at det sidst af mig nævnte Hensyn ikke er fyldestgjort derved, saa skal jeg dog berolige ærede Medlemmer noget. Ville De nemlig gaa Listen igennem over alle de Jærnbane-forslag, som her foreligge, saa ville De ikke paa dette kunne paavise mig noget Punkt, hvor der virkelig vilde være eller kunde være nogen Frygt for, at de urigtige Hensyn, som jeg hentydede til, vilde kunne blive gjort gældende. Hvis de ærede Medlemmer ville gaa Listen igennem — jeg ved, der vil høre nogen Tid til — saa ville De se, at dersom man tænker sig en Fordeling af disse Baner under Hensyn til, at de fordelees jævnt over alle Landets Egne, for ikke at stade

der ved Siden deraf ikke kunne tages noget andet Hensyn, og særlig ikke noget politisk. Jeg beder de Herrer gaa Listen igennem, og de ville da sikkert komme til at give mig Ret heri. Man kunde jo f. Eks. tænke sig, at der stod en Højre-Bane og en Venstre-Bane over for hinanden i samme Egn, og saa vilde man kunne tænke sig, at man kunde komme til at staa over for et saadant Alternativ, men dette er ikke Tilfældet her. Jeg nævner dette, fordi jeg altid har lyst til at omtale den Frygt, som mulig kunde ligge bagved, og ikke er bange for at nævne Sagen ved dens rette Navn, og jeg gaar ud fra, at det er den Frygt, som er kommet til Orde fra ærede Medlemmer derovre. Altsaa, jeg har ingen Betænkelse ved at lade Lovforslaget gaa over til det andet Ting i denne Skikkelse, skønt jeg forudsætter, at vi, forinden det bliver til Lov, ville have at foretage en ny Overvejelse af de Spørgsmaal, som der ville blive rejste. — Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) udtalte, at han forstod ikke, at man vilde give den højtærede Indenrigsminister en saadan Tillidserklæring som den, der vilde ligge i Lovforslagets § 1, der bemyndiger Regeringen til at meddele Eneret paa disse Baner, og han paastod endvidere, at noget slikt var aldrig stet før. Jeg vil bede det ærede Medlem nævne mig et eneste Eksempel paa, at der er gennemført en Jærnbanelov her i Rigsdagen, uden at man netop akkurat har benyttet samme Form; der findes ikke en eneste Jærnbanelov, der ikke begynder saaledes: Regeringen, eller Indenrigsministeren, bemyndiges til at anlægge den eller den Bane, eller til at give Eneret paa Anlæg og Drift af en saadan. Det er den faste Form. Og vil det ærede Medlem maaste sige, at det stiller sig anderledes, naar der er flere Jærnbaner paa et og samme Lovforslag, end naar der kun er Tale om en enkelt, saa rammer den Indvendning heller ikke; thi vi have en lang Række af Love, der omfatte en Række Jærnbaner paa samme Forslag, og som ere givne med akkurat samme Bemyndigelse for Regeringen til at give Eneret paa Anlæg og Drift af de og de Baner. Altsaa, det er gammel Praksis, som vi her følge, og jeg har allerede gentagne Gange tidligere gjort Rede for min Opfattelse af Betydningen af dette Ord, af denne Bemyndigelse over for det her foreliggende Lovforslag, og min Opfattelse er ikke bleven modlagt fra den ærede Ministers Side, saa jeg er gaaet ud fra, at der var der ikke nogen væsentlig Uoverensstemmelse. Det ærede Medlem kom derefter ind paa forskellige storpolitiske Betragtning